עין משפמ גר מצוה

בו א מיי׳ פי״א מהל' מעה״ה מהלכות שגגות נו ב מיי פ״ו בח ג מיי׳ שם פ״ה הלכה ד:

רבינו נרשום

מכזית ואם נפשך לומר ליחייב אכוליא משום פיגול ואחלבה משום נותר לא מצית למימר הכי דטמא שאכל חלב והוא נותר דמן המוקדשין קתני אלמא דבחלב עצמו בעילאוקמי לכולהו איסורי ופיגול ונותר לא משכחת ביה ופיגול תוחר לא משפחת ביחד זה ותוחר לא משחת ביחד זה וכחד זה וכוליא לא אתי בחד זה וכוליא לא שלומי נחבת ולא משלומי נחבת דהוי מיגול כדאמרן; רב פפא אמר. הפא במאי עסקינן פפא אמר. הפא במאי עסקינן הוה אלא כזית חלב ואכל עמו דחייב די חפאת בלי אלוקומיה די חי פיגול: רב דאלל. נפי בהייה דהאי כזית אוא ברי ניקב כיו ומתרץ לה כגון באלל. נפי בהייה דהאי כזית שינוי דקא ולא משני כהני שינויי דקא ולא משני כהני שינויי דקא אבר ובחדא זית מיירי אלא קא בהמה ובחדא אבר ובחדא זית מיירי אלא קא בה ובב" זיתים יא הכי וניתני, חייב סבר אפי" בב" בהמות מיירי ונקא שום חטאות ונויקמה נמי כגון שום חטאות ונויקמה נמי כגון שום חטאות ונויקמה נמי כגון ביידים אלא קשם חטאות ונויקמה נמי כגון ביידים אלא קשם חטאות ונויקמה נמי כגון ביידים היא לא היידים אורים ובב' ז'תים; אי הכי וניתני, חייב שש חטאות ונוקמה נמי כגון דאכל כז'ות שלישי מדם: בחדא אכילה מיירי שיכול לבלוע ביתד ושיערו חכמים כר. הילכך לא תנא דם: ונתני נמי אם הוציאו. ביוה"כ חייב מ"ט תני אם היה שבת והוציאו: אמר רפרם זאת אומרת עירוב והוצאה לשבת. לשבת יש בו איסור לטלטל בחצירות כלא עירוב ויש בו איסור הוצאה מרה"י לרה"ר ואין עירוב והוצאה ליוה"כ. מדלא קתני ואם הוציאו ביוה"כ: במזומן לו שרגיל להוליכו במדבר. ואפילו בטומאה ואפי׳ במדבר. ואפילו בטומאה ואפי אם הוא טמא המוליכו מדקתני אם הוא טמא המוליכו מדקתני בשבת הדאביים (עודה לא יוהדים ואת להמישרי בשבת הדאביים ואת לעודה ביות מהול בל שבת הוא להיליכו למדבר אל דרפת דרומא היות בשבת היות ביות בשבת ביות בשבת ביות בעודם ביות היים בל ביות היים בנון שבא ביות ואחותו. היינו בנון שבא [ממנון ונשאה אם המבידות האבידות האבריות הא אכור יוור יוור בוג (כוכנוו) נו] ונשאה אחיו מאביו ומת שנשאה ונשאה אחי דודו ומת ואח״כ נישאת לאיש אחר והיא נדה ובא עליה אביה חייב שש חטאות משום בתו ואחותו ואשת אחיו כו': ^f)הבא על בת בתו חייב עליה משום בת בתו וכלתו. כגון שנשאה בנו שמותר לישא בת אחותו והיא כלתו: ואחות אשתו. כגון . שהיה לבעל בת מאשה אחרת ונשאה חמיו [והוליד ממנה בת] וכשבא זה על בת בתו היתה וכן הבא על בת בת אשתו חייב עליה משום בת בת אשתו ובכל

ואינו על הספקום כו' לא קסני. בסיפא גבי מעילה: מני. כלומר אלא לאו רבי יהושע היא וקתגי ליו בה' העלמות חייב ה' חמאות. ש משום דוקא העלמות מחלקין ופר"י דה"ה דמלי לאתויי מרישא ה' חתיכות מה' תמחויין מזבח אחד אינו חייב אלא אחת דהא במתני' נמי לא וש"מ הדר ביה ר' יהושע: **אלא מאי אים לך למימר.** מיהא^{ה)} ברייתא מדמי תמחויין יה אלא משום דתמחויין לא הוה הבעיא לא נקט ליה: אפידו הוא בשיא היא בממיה. כלומר מאי בעית

בהעלם אחת חייב על כל אחת ואחת לאו ר"ע אלא ר' יהושע: בבתף של עולה. יש נה ז׳ של עלמות: בה' מיני קדירה. פר"י כגון ללי ומבושל וטיגון וללי הדר וכבוש וה' מיני טעמים כגון פילפלין וזנגבילא וקנה וקנמון וקדה ורש"י כוו לא פירש כן:

ואילו על ספיקו מביא אשם תלוי לא קתני מני הא אילימא ר"ע ליתני נמי סיפא ועל ספיקן מביא אשם תלוי דהתנן יר"ע מחייב על ספק מעילה אשם תלוי אלא לאו רבי יהושע היא וקתני בה' העלמות מביא ה' חמאות וש"מ קיבלה מיניה אלא אדרבה מסיפא דקתני מה' זבחים אפילו בהעלם אחת חייב על כל אחת ואחת ש"מ לא קיבלה מיניה ואלא מאי

אית 🗗 למימר תנאי היא דאיכא תנא דקיבלה ואיכא תנא דלא קיבלה 🗈 אפי תימא ג ר"ע היא והאי תנא סבר לה כותיה בחדא ופליג עליה בחדא סבר לה כותיה בהעלמה ופליג עליה במעילות ה"ד ה' יו מעילות אמר שמואל כאותה ששנינו ∘חמשה דברים בעולה מצמרפין *הבשר והחלב והיין והסלת והשמן חזקיה אמר כגון שאכל מה' אברים ר"ל אמר אפילו תימא באבר אחד משכחת לה בכתף רבי יצחק נפחא אמר כגון שאכל בה' מיני קדירה רבי יוחנן אמר כגון שאכל בה' מעמים: מתני' ₪ אמר ר' עקיבא שאלתי את רבי אליעזר יו בעושה מלאכות הרבה בשבתות הרבה מעין מלאכה אחת בהעלם אחת מהו חייב אחת על כולן או חייב על כל אחת ואחת אמר זי ילו יחייב על כל אחת ואחת מק"ו ומה נדה שאין בה תוצאות הרבה ₪ וחמאות הרבה חייב על כל אחת ואחת שבת שיש בה תוצאות הרבה יי ומיתות הרבה אינו דין שיהא חייב על כל אחת ואחת אמרתי לו ז אם אמרת בנדה שיש בה שתי אזהרות שהוא מוזהר על הנדה והנדה מוזהרת עליו תאמר בשבת שאין בה אלא אזהרה אחת אמר לי הבא על הקטנות יוכיח שאין בה אלא אזהרה אחת וחייב על כל אחת ואחת אמרתי לו יו אם אמרת בקטנות שאף על פי שאין בהן עכשיו יש בהן לאחר זמן תאמר בשבת שאין בה עכשיו ולא לאחר זמן אמר ים לי הבא על הבחמה יוכיח ים אמרתי כשבת: גמ' מאי קבעי מיניה אי שבתות כגופין דמיין ואי לא (6) בעי מיניה ניבעי ים העושה מלאכה אחת בשבתות הרבה יים אלא ולדי מלאכות אי כאבות דמיין ואי לא בעי מיניה ניבעי מיניה העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת בשבת ייו אמר רבא אמרי בי רב תרתי בעא מיניה שבתות כגופין דמיין יי ואי לא בעא מיניה ולדי מלאכות כמלאכות דמיין אי לא ושבתות ייי היכי מיבעי ליה שנגת שבת וזרון מלאכות פשימא ליה דימים שבינתיים הויין ידיעה לחלק וזרון שבת ושגגת מלאכות הוא דבעי מיניה אי כגופין דמיין אי לא או דלמא זדון שבת ושנגת מלאכות פשימא ליה יש דכגופין דמיין ושנגת שבת וודון מלאכות הוא דבעי מיניה דימים שבינתים אי הויין ידיעה לחלק אי לא אמר רבה מחחררא

ונכרתו שניהם מקרב עמם: על הקטנות. כמו על הקטנה ומאי קטנות יאז דעלמא. כלומר הבא על אחת מן הקטנות ביאות הרבה בנדתה יוכיח שאינה מחהרת עליו וחייב על כל ביאה וביאה: הבא על הבהמה יוכיה. שחייב על כל ביאה כדאמרן לעיל [טוה] טעמא שא"א לערב הביאות: בהמה כשבם. פלוגתא היא בגמרא [ע"ב] איכא למאן דאמר קבל ר"ע מר"א והכי קאמר ליה בהמה כשבת מה בהמה חייב על כל אחת ואחת אף שבת חייב על כל אחת דאינו יודע להשיב כלום ^{כם} ולמאן דאמר לא קיבלה מיניה ה"ק ליה אף בהמה מיבעי לי כשבת: גבו' מאי קבעי מיניה. דנקט שבתוח הרבה ועושה בזו אוחה מלאכה שעשה בזו ונקט חולדות ולא אבות: אי קבעי מיניה שבחום כגופין דמיין אי לא. אי האי דעבד בכמה שבחות אותן מלאכות שעשה בזו עשה בזו ובהעלם אחד דלא הודע לו בינחיים מי אמרינן כיון דבחרי שבחות עשאן הויין הני תרתי שבתות כשני גופי עבירות כאילו קלר וזרע בהעלם אחת וחייב על כל אחת או לא (a) דאמרינן דהוי כעושה מלאכה אחת כמה פעמים בהעלם אחת דחייב חדא אי הא קמיצעיא ליה אמאי נקט חולדות ליבעי הכי 🕫 אעשה אב מלאכה אחת בשבחות הרבה מהו: אי בולדי מנאכום קבעי מיניה. אם עושה חולדות הרבה מאב אחד אי חייב אחת או על כל אחת ואחת ולהכי נקט חולדות אם כן אמאי נקט שבחות הרבה ליבעי הכי העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת בשבת אחת: סרסי בעא מיניה. ופשיט תרוייהו לחומרא מדקחני חייב על כל אחת ואחת ואט"ג דמנדה לא מצי למיפשט ליה אלא חדא דהא בנדה ליכא חולדות: ושבחות היכא. איזו מהן כלומר ה"ד דקעביד לה להא (אב) מלאכה בכמה שבחות בשגגת שבחות וחדון מלאכות פשיטא ליה לר"ע דחייב על כל אחת דלא אמרינן חדא שגגה אלא אמרינן ימים שבינתיים הויין ידיעה דדמי כמי שנודע לו בינתיים דשבת הוי והוי כעושה מלאכה אחת בכמה העלמות: וודון שבת. יודע שהוא שבת ושגגת מלאכות דסבור שמלאכה זו מוחרת היא דבעי מיניה דהא ליכא למימר ימים שבינחיים הויין ידיעה לחלק דלהכי הויין ידיעה לידע ששבת היתה אבל לענין שגגת מלאכות ליכא ידיעה עד שילמוד והכי קמיבעיא ליה האי דעבד חדא מלאכה בב׳ שבתות מי אמרינן כיון דבב׳ ימים הם אף על גב דהעלם אחד הוא לגבי מלאכות הויין הנך שבתות כגופין של מלאכה שאינן דומין זה לוה כגון זרע וקצר בהעלם אחד בזדון שבת ושגגת מלאכות דחייב על כל אחת כדאמרינן (שבת דף ע.) אחת שהיא הנה זדון שבת ושגגת מלאכות: או לאו. כגופין דמיין והרי עשה בהעלם אחד מלאכות דחייב על כל אחת כדאמרינן (שבת דף ע.) אחת שהין שבת ושגגם מלאכות פשיטא ליה דשבחום. כגופי מלאכות שאין דומות זו לזו מלאכה אחת י׳ פעמים שאינו חייב אלא אחת: או דלמא זדון שבת ושגגם מלאכות פשיטא ליה דשבחום. כגופי מלאכות שאין דומות זו לזו שהעושן בשגגת מלאכות וזדון שבת חייב שתים דהיינו אחת שהיא הנה ובשגגת שבת וזדון מלאכות קמבעיא ליה דאפילו אמרי׳ כגופין דמיין לא מחייב אלא חדא דהיינו הנה שהיא אחת שהעושה ב׳ אבות בשגגת שבת וזדון מלאכות בהעלם אחד אינו חייב אלא אחת אלא אי איכא ידיעה בינחיים דשבת היא מהכיא לחלק דהעלמות מחלקין והכי קמיבעיא ליה מי אמרינן ימים שבנחיים הויין ידיעה כמו שנודע לו ששבת היא אי לא:

בנה שיש בה כל השמות הללו אלא תנא בת בתו וה"ה לבת בנה: איסור בת אחת. דכי בא על בתו איסור בתו ואחותו באין

ת"ק מני: ר"ע מחייב על ספק מעילה כו'. בפרק דם שחיטה (לקמן כב.): וקסני בה' העלמום כו'. העלמות הוא דמחלקין אבל זבחים

תנאי היא בתמיה. כלומר מאי בעית למשמע מהך ברייתא תנאי היא ח"ק דקתני העלמות דמשמע דהעלמות מחלקין ולא זבחים אית ליה דקיבלה ר' יהושע והדר ביה והאי דקתני ה' זבחים בהעלם אחד חייב על כל אחד ואחד תנא אחרינא הוא ואית ליה דלא קיבלה אפילו הא לא פשטת מינה דתנאי היא דאפילו תיתא ר' עקיבא היא ות"ק אליבא דר"ע קאי מדקתני העלמות דמשמע העלמות ולא זבחים. ודקא קשיא לך דלא תניא אשם תלוי אספק מעילות: האי מנא סבר לה כו'. והאי דקתני מה' זבחים בהעלם אחד חייב על כל אחד תנא אחרינא הוא ור׳ יהושע היא: (כ) ה׳ דברים בעולה מצטרפין. לענין כזית להעלותן בחוץ שאם העלן חייב כרת ולהכי נקט עולה דבשאר זבחים לא מלטרף בשר לפי שאינן כליל. כאותה ששנינו כו' ה"נ שאכל מה' דברים הללו: בכסף. יש ה' אברים הפרסה והעלם התחתון עד הארכובה ושני עלמות לבד מן הכתף: ה' מיני קדירה. כגון כרישין ובצלים וכרוב ודלעת ולפת ואכלו כזה עלמו וכזה עלמו: ה' מיני טעמים. ללי ומבושל כבוש שלוק וללי קדר: מתבר' מלחכום הרבה מעין מלחכה אחם. מולדות הרבה של אב אחד בשבתות הרבה אותן שעשה בשבת זו עשה בשבתות אחריני וכולן בהעלם אחת. ובגמרא פריך מאי המבעיא ליה דנקט תרי מילי שבתות הרבה ותולדות הרבה ואמאי נקט תולדות ולא אבות: פולאום הרבה. עניינים הרבה כגון שבת דאיכא אבות מלאכות ותולדותיהן: נדה אין בה סולאום הרבה. דאין חיובה אלא ⁵ ביאה וחייב על כל ביאה וביאה בהעלם אחת כדאמר ר"א לעיל בגמרא וטו.] בא עליה וחזר ובא עליה כו': והנדה מווהרת עליו. דכתיב (ויקרא כ)

לקמן כב.], ב) מעילה טו:,לי ווכ״ל בחשום

הגהות הב"ח

(א) גם' כגופין דמיין ואי לא ניבעי בעי מיניה העושה וכו' כאכות דמיין ואי לא ניבעי בעי מיניה העושה: (ב) רש"י ד"ה האי תנא וכו' ורבי יהושע היא הק"ד ואח"כ מ"ה כאותה ששנינו יכו׳ הללו הס"ד ואח"כ מ"ה ה׳ דברים וכו' כליל הס"ד ואח"כ מ"ה בכתף: (ג) ד"ה אי קבעי מיניה וכו' או לא אמריבן דהוי וכו' מהו הס"ד ואח"כ מ"ה אלא בולדי:

מוסף רש"י

מוסף רש"י

ממשה דברים בעולה
מצטרפין כו יוהסלת. היינו
מנסה הגאה עמה והיין והשמן
משטרפין זה עם זה בכוית לחיינ
משום מעלה במון ולחיינ משום
פגול וומר וטמא ומשום מעילה
מובת אלטרפין זה עם זה אלטרין
מת, אלעיד ממני רשא
מובת אלטרפין זה עם זה אלטרין
דמצר וסלת ויין מצטרפין, אעיג
דמצר וסלת ויין מצטרפין, אעיג
דמצר וסלת ויין מצטרפין, אעיג
דמצר וסלת ויין מצטרפין, אפיג

שימה מקובצת

ים אית לך למימר: כן אפילו תימא ר"ע. פירוש רישא דקתני . העלמות מחלקין אבל זבחים לאו ר"ע היא ותמחויין וזבחים שוין וסיפא דקתני מביא חטאת על כל ו בי היא התקנו מביים שרון אחת ריים אדקתני מביים אחת ריים אחת המחיד מוכח אחת בהמחיד מבול הודים מוכחים המחיד מביים במשבה המחיד במיים להשיב לפי סברת שאר תנאים:
וכח נדה שאין בה תוצאות. למה
דקאמר בגמרא דמבעיא ליה אי
שבתות כנופין דמיין ואמר ליה
קו"ח מנדה צריך להגיה ומה
נדות כו' דגופין מוחלקין הוו
ולרב חסדא דאמר דקמבעיא ליה
ולרב חסדא דאמר דקמבעיא ליה בימים שבינתים אי הוו ידיעה לחלק ואמר ליה קו״ח מנדה בנדה אחת מיירי וימים שבינתיים במרואות כל הייכי בנדה כדמפרש בגמרא כגון שבא עליה וטבלה. כ"ז חסר מתוס": סן הרבה ומיתות הרבה תיכת וחטאת נמחק ונ"ם ס"א היו חטאות: ען ומיתות ס"א וחטאות הרבה: ין לו לא אם: יו על הבא הוטאות הרבה: ין לו לא אם: יע להבהמ וניתו. וא"ת לרב על הבא המברעתים אי הוי ידיעה החלא אי לא מאי משיב לו להלץ אי לא מאי משיב לו מבהמה דמאי ימים שבינתים ביי בדמפוש לגבי נדה שיין בה דבשלמא לגבי נדה שיין בה דבשלמא לגבי נדה שיין לו כך לדבריו דר"א עצמו השיב דמחייב על כל ביאה וביאה וה"ץ לו כך לבהמה ויביאה וה"ץ לדירי וכמו כן גבי מחבת. צ"ח חה הבא על בהמה יובית דחייב תיבת וחטאת נמחק ונ"ב ס"א הבא על ההמה יוכיות דחייב
לדידי וכמו כן גבי שבח. ג"ז חסו
מתוסי: הבא על הבתמה יוכית.
מתוסי: הבא על הבתמה יוכית.
ימים שבתנים הייון ידיעה דהא
שאר תגיס אנים מודיסין ידיעה דהא
שאר תגיס אנים מודיסי דחייב
על כל אחת האחת אלא
שהשיבודה! לפי שיטותו: יום עניינו בחדושין: יוז] ניבעי מיניה העושה: עוז הרבה ואי ולדי מלאכות כאבות דמיין אי לא בעי: עוז בשבת אחת אמר רבה אמרי אות א' נמחק: יוז דמיין אי לא בעא מיניה

השמות הללו. וה״ה בבא על בת